

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Piscis mirificè figuratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

aliquid natura opificio productum, ne antè se subducat, quam omnes præsentes intuendo oculos animosq; satianerint. Rumor fuit, eū ipsum fuisse Nilum, Poetarum fabulis nobilitatum. Hoc igitur Niloticum animal (hominem enim dicere vereor) adiurationibus obligatum, diutius in aperto mansit, corpusq; videndum omnibus obiecit. Tertia hora post etiam ex vndis rectâ emergit mulieri simile animal, quod ipse vultus femineus, glaber, item mamma, coma, qua partim in nodum collecta, partim soluta pendebant, totaq; corporis apparentis constitutio indicabant. Fama erat pulchritudine eximia: capilli nigri admodum; facies candidissima; nasus bellè formatus; digiti elegantes; labia rosea. Sororiabant ubera, & papilla à recenti pubertate aliquantum prospicere, ac se se exertare videbantur. Locos autem aqua regens ab aspectu remouebat, mysteria cubilis ab intuentium luminibus, tamquam arcanis nondum initiatorum abscondens. Prefectus igitur, & circumfusa cohors, usque ad occasum solem, spectando voluptatem capiebant. Immidente iam nocte visa illa in ima aquarum, unde extiterant, descendunt, cùm se cupidè lustrantibus vocem quodammodo eripuiscent; ita alii omnes admirabundi silebant. Hæc Theophylactus Simocatta, Iacobo nostro Pontano interprete: qui & mox subiungit: *De animalibus Nili, humanam figuram referentibus, veteres conscripserunt.* Siue autem dæmones aquatici, siue homines Nilotici, siue alia quædam animalia hæc fuerant, pro monstris certè aquarum habebantur.

Et fuerint phantasmatata ista, veris tamen monstris alijs pluribus abundat aqua, &, siue magnitudinem, siue figuram, siue raritatem species, maximè admirandis. Ut enim taceam illa antiquiora, Bizarrus refert, in vrbe Ceuta Idibus Maij An. Christi 1563. ciectum & ad littus inuentum esse non solum mole conspicuum cetum, sed etiam, ad morem Brasilarū pictissimè variegatum, non hominis penicillo, sed naturæ artificio. Cernebantur in eius lateribus plurimæ triremes velut coloribus scitissimè expressæ, cum suis remis, arboreis, antennis, velis, funibus, nautis, bellicis tormentis, inter fluuentes vndas velut impulsæ. Nonnullæ harum nauium, haud exigua magnitudine, circa ingentem quamdam triremē

IX,

Bizarr. pag.
303.

ſtabant, vndequaq; ad certamen, quām optimē instruſtꝫ atque armatꝫ. Quædam alia reliquias tamquam harpagonibus iniectis, iam adoribantur, & prælij acerrimi imaginem lucentam referebant. Quæ omnia naturali quodam miroq; artificio, in pelle & carne pñscis expressa, cum eo adoleuſſe videbantur, itaq; clarè & distinctè, vt tamquam ſpectaculū numquam antè viſum, aut auditum, incredibilem omnibus vndique accurentibus stuporem gignerent. Mifit huius prodigiī exemplar ad Hispaniæ regem Licentius Voleranus, vbi Gibelterra præfectus, per Ioannem Fructuofum ſcribam regium, eiusdem vrbis ciuem, qui testimonio ſex grauium virorum, id veriſſimum eſſe dictitauit. Dubitare hic igitur non de facto licet, ſed de modo. Potuit, cum partum hunc intero ferret, genitrix eius, aspecta in mari compugnantem claſſe, exterrita, imaginatione quadam, figuræ oculis haſtas, fœtui imprimere. Potuit Deus, quod futurum videbat, in pñscem, velut in tabellam, inſcriptum præmonere. Potuit utrumque ſimul eſſe, vt & Numinis bonitas, & naturæ efficitas ſimul hominibus innotefceret. Si enim ars illa naturalis fuit, fuit utique etiam natura ipſa valde artificiosa, cui tam miro opere aspecto, dici potuit: *Benedicte cete, & omnia que mouentur in aquis, Domino.*

Dan. 3: 79.

X.

Anno ſalutis 1623. die Septembriſ octauo, ſeu in feſto Beatissimæ Mariae Virginis natae, in Polonia, prope Warsawam, in Viftula, eiuscemiſi monſtroſus pñſci caprū eſſt. Longitudo erat triginta ſex pedum, crallities ſeu latitudo triū vlnarum, cum duabus partibus; altitudo decem vlnarum & itidem ſemis. Huic tam vasto pñſci caput erat, instar hominiſ, carneum; quin & cetera erant instar carniſ humanae, ac mollia, ſed ſquamis ita duris atque asperis amieta, vt conuere putarentur. A capite, per collum, uſque ad caudam, eruſces, tamquam ſtella quædam per cælum, diſperſe cernebantur. Quæ omnia ſi cui minùs mira eſſe censentur, audiat magis portentosa. Siquidem nulla uim quam Pallas adeo armata, neque ita Mars ipſe adamantina tunica teftus horridè bellum ſpirauit. Pñſci enim huic, in tergo tormentum curule, ſeſſis rotis